

sætning med Værnemagten m. v., om denne Lovgivning ikke var blevet gennemført stykkevis.

Som Svar paa den fremsatte Kritik udtalte *Handelsministeren*, at det havde været et meget vanskeligt Omraade at lovgive paa. »Man begyndte allerede lige efter den 5. Maj at beskæftige sig med dette Spørgsmaal, og paa et vist Tidspunkt mente man, at Loven skulde fremkomme sammen med de to Straffelove, de to første Værnemagerlove, saa at det havde været et samlet Komplex, henlagt under Justitsministeriet. Man blev imidlertid snart klar over, at Justitsministeriet ikke var det rette Forum, da der ikke skulde nogen Straffebestemmelser ind i de nu foreliggende Lovforslag, og senere blev Spørgsmaalet derfor henlagt under et Embedsmandsudvalg, egentlig i den Hensigt, at det skulde dreje sig om en Skattelov under Finansministeriet. Efter længere Tids Forløb blev man klar over, at man hellere maatte skille disse Sager ud og faa dem ind under en særlig Lov, som blev henlagt under Handelsministeriet, og det er kun en Maanedes Tid siden, vi fik Forslaget i Handelsministeriet, og det blev bestemt, at det skulde forelægges derfra. Saa begyndte Forhandlingerne, og straks efter at Lovforslaget var udarbejdet, tog vi fat paa det paa den Maade, at jeg sammenkaldte Formændene og Ordførerne for Partierne herovre, for at man kunde faa den bedste Løsning paa Spørgsmaalet. Det er klart, at naar et saadant Forslag skal gennemføres, og der er saa mange modstridende Anskuelser, som der var baade i Regeringen og i andre Kredse, saa skal det tage sin Tid, inden man naar til Enighed.« Nu var der om sider opnaaet et Resultat, som man fra alle Sider havde sluttet sig til. Dette fandt Ministeren glædeligt, om end han — i Overensstemmelse med, hvad der ogsaa var gjort gældende fra anden Side — hellere havde set, at §§ 4 og 6 i Tilbagebetalingsforslaget var blevet optaget i Avancebegrænsningsforslaget. Ministeren haabede i øvrigt, det var de sidste Love, der blev gennemført med *tilbagevirkende Kraft*. »Man har været nødt til at vedtage saadanne Love, fordi Danmark har været besat Land i 5 Aar, men naar vi nu faar foretaget denne Udrensning og realiseret de Lovforanstaltninger, som er vedtaget i denne Rigsdagssamling fra 5. Maj og til nu, er det nødvendigt, at vi kommer ind under andre, mere rolige Forhold, saa at Befolkningen kan forstaa, at vi er et Retssamfund med ensartede og faste Regler, og at de Handlinger, man foretager, ikke i Løbet af kortere eller længere Tid kan ventes taget op til Behandling efter andre Lovregler end dem, der gjaldt, dengang Handlingerne blev begaaet. Derfor kan jeg sige, at jeg gaar ud fra, at Lovgivning af denne Art maa være sluttet med de Forslag, som nu er til Behandling, og at vi derefter kan regne med, at der ikke skal komme mere af den Slags.«